Juryrapport E. du Perronprijs 2011

De jury heeft besloten de E. du Perronprijs 2011 toe te kennen aan *Mijn nieuwe vaderland. Gedichten van crisis en angst* (De Bezige Bij, 2011).

In deze bundel doet Ramsey Nasr wat van een dichter des vaderlands verwacht mag worden: hij geeft een cultuurkritische en pijnlijke diagnose van het hedendaagse Nederland. Het is ongebruikelijk dat de jury van de Du Perronprijs een dichtbundel bekroont, maar Nasrs bundel is zo dwingend en aansprekend dat de jury zich gelukkig prijst deze dichtbundel te mogen lauweren.

Nasr stelt zich op als een klassieke geëngageerde schrijver: haaks op de tijdsgeest, uitgesproken kritisch over het politieke beleid, en dit alles in een zeer poëtische taal die trilt van urgentie. Hier geen landerige gedichtjes uit een slappe tijd, maar het zout der aarde rechtstreeks in de wonden. Nasr laat zien dat poëzie vandaag de dag ertoe doet. Met zijn optreden als dichter des vaderlands, waar deze bundel de neerslag van vormt, roept Nasr controverse op, zowel in de samenleving als in literaire kringen. De dichter deinst er niet voor terug om zich in scherpe bewoordingen uit te laten over maatschappelijke misstanden; hij neemt daarin zijn rol als publieke intellectueel serieus. Daarmee getuigt hij een erfgenaam van Du Perron te zijn.

Nasr zet de sluizen van de poëzie open en overspoelt de lage landen, die gebukt gaan onder een krampachtige vrees voor natte voeten. Hij schreef een hybride bundel waarin gedichten, essays en lezingen verzameld zijn. Verschillende tekstsoorten lopen door elkaar en allerlei stemmen uit de samenleving worden geïncorporeerd. Nasr schrijft een poëzie met veel adem en uit volle borst. Dan weer lijken zijn gedichten klassiek en ingetogen, dan weer zijn zij uitbundig en onconventioneel. Hij neemt de rol aan van de klassieke bard: zanger en (aan-)klager. De poëzie in deze bundel is uitgesproken zonder dat de boodschap voor de lezer wordt uitgespeld. Nasr weet de mystiek van de poëzie te laten klinken zonder dat dit afdoet aan de begrijpelijkheid ervan. Daarmee slaagt hij erin een adequate vorm te vinden voor het dichterschap des vaderlands: hij verbindt poëtische finesse aan maatschappelijke relevantie en verstaanbaarheid. In een rancuneuze prozaïsche tijd laat Nasr een even lyrisch als noodzakelijk geluid horen.

Tilburg, 10 mei 2012